

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četr leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravnštvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošlja do odpovedi. — Udje „Katol, tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta štev. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravnštvo: Koroška cesta štev. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petitrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Odkritje spominske plošče na dr. Muršečevem domu v Bišu.

To je bil vesel dan! Bolfančani in Bišanci se ne spominjajo, take svetčanosti v Slovenskih goricah, ko je bila slavnost v nedeljo 9. avgusta. Nad 2000 ljudi se je zbralo iz bolfanske, in sosednih župnij, da bi proslavili svojega rojaka, in se ga s hvalenostjo spominjali ob 100letju njegovega rojstva. Hvaležen rod, ki biva, tod — je po vsej pravici zaklical slavnostni govornik v navdušenju, ko je videl zbrano tako množino ljudstva, dasi, se ni delala za proslavo nobena takša reklama, kakor je to dandanašnji v navadi. Bišanci so hoteli sami obhajati spomin svojega skromnega rojaka na priprosti način, toda pridružilo se jim je ljudstvo, da človeka ganilo do solz vneto domoljubje in zvestoba do svojih rojakov. V prebivalstvu Slovenskih goric veje še vedno, isti duh, katerega so vzbudili med njim, v dobi probuje naši požrtvovalni slovenski rodoljubi. In najboljše spričevalo njihovega uspeha so take slavnosti, na katerih zna ljudstvo s hvalenostjo ceniti trud in uspešno delo svojih domačinov.

Ob 10. uri se je začela cerkvena svečanost. Dr. Muršečovo življenje je nekako spojeno z črkvijo sv. Bolfanka. V vznesenih besedah je pridigoval naš slavni cerkveni govornik profesor in duh. svet. kr. A. Medved o dr. Muršeču kot duhovniku. Življenje in delovanje njegovo je presojeno po božji zapovedi: „Ljubi Boga iz vsega svojega sreca, iz vse svoje duše, in iz vseh svojih moči, svojega bližnjega pa kakor samega sebe.“ Bil je vnet, apostolsko delaven duhovnik, ki se je ves dolgi čas svojega duhovskega delovanja neumorno trudil za povzdigo popolnega verskega življenja. Zraven je neizmerno veliko dobrega storil svojemu bližnjemu; zaradi izvanredno človekoljubnega delovanja je bil povsod nenavadno priljubljen, od višjih oblasti pa mnogokrat odlikovan. Da bo imela dr. Muršečeva slavnost trajen in blagodejen spomin med narodom, treba je posnemati njegov vzoren vzgled. Naj torej veje Muršečev duh v verskem oziru v sedanjem viharnem času, ko imate sv. veru in katoliška cerkev toliko sovražnikov! Naj oživi med vsemi sloji našega ljudstva versko prepirčanje in oduševljenje. Istotako naj vlača med narodom prava, nesebična in požrtvovalna ljubezen do

bližnjega, ki povzroči toliko posledic za narodno časno in večno srečo!

Po slavnostni sv. maši, katero je daroval tu-di g. dr. Medved s tremi drugimi duhovniki, so bile popoldan večernice in po večernicah sprevod na pokopališče, kjer je molil domači župnik g. Vodošek sveti križev pot. S tem je bil cerkveni del zaključen. Ljudstvo se je podalo, njemu na čelu Sentrupertska godba, v dolgih vrstah v Bišu na dom Živkov. Tu si pregledal lahko dolge vrste udeležencev; bil si še na pokopališču, ko si videl ljudi z godbo že iti proti vasi.

Pred Živkovim domom je bilo kaj živahno. Na vse strani so se postavili ljudje; že nevoljni so čakali, ker ni bilo sprevoda ne konca ne kraja. Pred hišo je stal lepo ozlajšan oder, hiša sama je bila lepo in okusno ovenčana. Trobojnico in slavoloki v vasi in v St. Bolfenku so naznajale ljudem veliki domači praznik.

Ko stopi na oder slavnostni govornik prof. dr. Karel Verstovšek in pogleda po velikih trumah, je postala grobna tišina. Govornik je rešil na originalen način svojo težavno nalogo, kakor še nismo slišali dosedaj kaj ednakega. V razumljivih, poljudnih besedah je povedal vse, kar je bilo le mogoče navesti, da je utemeljil stavke, ki se smejo s pravico in resnico zapisati o dr. Muršeču na vsako spominsko ploščo v trajen spomin. To izvajanje je dobilo nad vse zanimivo obliko, da ni bilo niti sledu o suhoparnih životopisih, ki se pri takih prilikah ogrevajo. Segel je govornik v življenje samo, v razmere slovenskega ljudstva in razvijal poroč Slovenia, v kolikor je v zvezi z ranjim dr. Muršečem. Temeljito je dokazoval, da so opravljeni stavki v trajen spomin:

1. dr. Muršec je velik rodoljub slovenski;
2. dr. Muršec je cvet slovenskega duhovstva;
3. dr. Muršec je eden najzaslužnejših slovenskih mož;
4. dr. Muršec je po pravici z dr. Bleiweissom slovenski konzul v Gradci;
5. dr. Muršec je prvi slovenski knjigotržec;
6. dr. Muršec je velik dobrotnik slovenski.

To so bile točke, katerim je dal govornik originalno umetno obliko, v katero je vpletel vse važnejše dogodke Muršečevega življenja.

Na govornikov poziv je padla zavesa in vsi so zrli v ploščo, ko je čital govornik napis: V tej hiši se je porodil 1. marca 1807 dr. Jožef Muršec,

cvet slovenskega duhovstva in eden najzaslužnejših slovenskih rodoljubov.

Postavlja domovina cela
Na rojstni dom Ti spomenik kamnen,
Pomnik Tvoj prvi Tvoja dela,
Ki vek ne vniči jih noben!

Solze so si brisali marsikateri, ko je izročal z ganljivimi besedami slavnostni govornik rojakom in zlasti sorodnikom Muršečevim ta spomenik v vedno varstvo.

Spodbujal je domačine, da se spominjajo tega slavnega rojaka in posnemajo njegove vrline, spodbujal slovensko mladino, da se spominja svojih dolžnosti do starjev, predstojnikov, do domovine drage in blažene materinščine, spodbujal je vse Slovence, da iščajo poguma v krutem boju z nasprotniki v spominu na slavne može in rodoljube, kakor je bil dr. Muršec. Tisoč grl je klicalo: „Slava Muršečevem spominu“, ko je končal slavnostni govornik.

Na to je nastopil dijak Firbas, ki je deklamiral Koseskijevo pesem: „Kdo je mar?“

Dr. Verstovšek je prebral pismo, katero je poslal dr. J. Ilešič kot predsednik Slovenske Matice. Pismo slavi v kratkih, jedrnatih besedah velikega rodoljuba. Napravilo je nepopisljiv, utis na vse navzoče.

Marianka Blumer je navdušeno deklamirala Gregorčičeve pesem: Kmečki hiši.

Slavnost je posebno povzdignilo lepo, nežno, ubrano petje Šentjurških pevcev pod vodstvom našega vzorvodje, požrtvovalnega kaplana č. g. Boncine. To so pravi slavki Slovenskih goric!

Po oficijskem delu bila je ljudska veselica v St. Bolfanku pri gostilničarju Horvatu, ki je z veliko spremnostjo postregel na lepo ozlajšanem vrtu došlim gostom. Šentrupertska godba je svirala veseli komade; Šentjurčanom so pomagali peti Šentlenarčani, ki so se udeležili slavnosti v lepem številu. Zabava je bila priprosta, toda neprisiljena, naravna, kakor je to običajno mešl kmečkim ljudstvom.

Mimika Rop iz St. Lenarta je govorila navdušene besede Slomškove in spodbujala navzoče k ljubezni do domovine in slovenskega jezika.

Veliko navdušenje je bilo, ko je nastopil g. dr. Medved in spodbujal domačine, da poslijo nadarjene dečke v šolo, da bode ta kraj, ki šteje do

Podlistek.

Mamice zadnja pot.

Posl. J. Z.

L.

Mati Ivana so se postarali. Osiveli so lasje; število let se je že precej pomnožilo. Govorila je mati Ivana živo in blagoglasno. Če je mamka govorila, takrat se je kazalo v njenih očeh novo življenje in njeni dobro, mehko srce je, rekeli bi, si jašo iz teh oči.

Nekoč — od tega so že mnoga leta minila, — nekoč so nosili njeni zdaj osivelni lasje svatovski venec. Deklici je bilo tesno pri srcu, na dan poroke in sama ni vedela, kaj je mislila. Tako je stala Ivana pred oltarjem in položila tresočo svojo roko v desnico Dragotina — in zvezra je bila sklenjena na veke.

Nato je zašumela godba, odihajali so iz cerkve in Ivani so čestitali kot srečni nevesti bogatega moža.

„Dragotin, ali je res, da si igralec?“, vpraša nekoč Ivana svojega moža.

On skoči na noge; bil je razburjen ter je odšel. Za trgovino, ki jo je prevzel od očeta, se je malo brigal, raje se je udajal veselju in zabavi.

Ivana ga je rotila in prosila: žutila je nešrečo; pa vse zastonj.

Crez nekaj mesecev ga ni več klicala Dragotin, imenovala ga je očeta. Pa on pri tem ni občutil tistega veselja, ki ga občuti pravi oče, ko ga mati prvič imenuje očeta.

Žena je jokala in bila sama v svoji šolečini, sama z detetom; on je pa bil ponajveč od doma.

„Varovalti te hočem, moj angeli“, rekala je svojemu srčeku in vedno ga je znova pogledovala. V očeh otroka se je zrealila podoba očetova. O, kako je ljubila tega očeta, ako ravno jo je tako malo razumel. Toda ona je molčala. Zdaj je imela otroka in pogled iz njegovih oči ji je pominil srce. Bila je zadovoljna s temi očmi, iz katerih ji je svetila nasproti podoba Dragotina.

Toda mir, ki ga je moglo dete podariti materi, je bil le navidezen. Pozneje je vstreljala vsikdar, ko je pogledala v oči svojemu sinčku Mirku. Dragotin je postajal od dne do dne hladnej, a vendar ga je ljubila.

Mož je igrал vedno. Že več mesecev se ga ni več upala prosi, da bi pustil igro.

Upala je, da ga bo dete spreobrnilo.

„Glej, kako mil je — glej, kako ljubezeniv je tvoj sin“, pravi nekega dne možu.

A mož je molče pogledal na dete.

„Glej, popolnoma tebi je podoben, Dragotin!“

Pa Dragotin ni razumel, koliko bolesti, koliko očitajoče ljubezni in vdanosti je bilo v teh besedah. Dragotin je veliko potoval. Ona ga je ljubila, ač ravnino je spoznala, da samo zaradi nje odpotuje. Zvesto srce je imela Ivana. Vsikdar, kadar se je odpeljal, ga je spremljala, dokler ji ni reklo, da je to odveč. Če je prišel, čakala je pozno v noč nanj, da, celo do jutra. Takrat je spoznala takoj njegov

korak; vrata so se odprla, Ivana ga je pozdravila ter ljubeznično vprašala, kako se počuti; mrzel odgovor je bil plačilo za njeno ljubezen in zvestobo. Kolikokrat je čakala zaman.

Za veliko trgovino ni bilo koristno, da je Dragotin rajši pohajal po veselicah, namesto da bi se posvetil svojemu stanu. V današnjem času mora vsak sam vse moči napeti, da ne pogine v borbi za življenje.

Slo je vse rakovo pot. Dragotin je to Ivani prikrival. Že dvakrat se je našlo, da so se velike svote poneverile, med tem ko Dragotina ni bilo doma. Ko se je vrnil, sta bila denar in tat že na varnem. Dragotin ji je hotel to prikriti, a ona je le zvedela.

„Dragotin, prosim te, pomisli na najino dete.“

„Kaj se v trgovini zgodi, je moja stvar“, je razdražen odgovoril.

Tako je minulo tretje leto. On se ni poboljšal. Trgovina je šla rakovo pot. Kako trudopalno je rajni oče delal in se mučil, predno si je prido bil lastno hišo v sredini mesta, bogato založbo blaga in ugled. Noč in dan je delal in snoval načrte do svoje smrti in vse je oddal edinemu sinu, da bi z dedšino nadaljeval, kar je oče začel. Ta pa zapravila brezmiseln v igri in veselju krvavo prislužene denarje.

Med tem ko je Dragotinova trgovina šla rakovo pot, nastala je v isti ulici druga velika trgovka, ki je odvzela Dragotinu vse kupce.

(Dalej prihodnjih.)

sedaj največ slovenskih slavnih rodoljubov, imel tu di v bodoče pridnih, marljivih dijakov.

C. g. kaplan Lasbacher je govoril v znani, mu spremnosti o ciljih našega delovanja in opozoril na kruti boj za verske in narodne svetinje; zahvaljeval se je iskreno slavnostnima govornikoma danšnjega dne, ki sta povzdignila slavlje.

Vrli mladenič Kramberger iz St. Lenarta je napival domačemu župniku č. g. Vodošku, katerega ljubijo župljani in so mu vdani, dasi je le kratko časa med njimi.

Zanimiv je bil govor priprstega kmeta nečaka Muršeca, ki je pripovedoval, kako je dr. Muršec jedel z grofi in baroni.

Zabava je bila vesela; ljudje se niso prav radi ločili ob polnoči, ko so se odpravljali k počitku. Poslavljali smo se v zavesti, da smo na lep način slavili slovenskega rodoljuba in dobrotnika dr. Muršeca.

Suša.

V imenu Slovenske kmečke zveze je bil dne 7. avgusta poslanec Pišek v Gradcu ter podrgal zaradi podpore in poročal o stanju na Spodnji Štajerskem.

V soboto dne 8. avgusta je bila seja kmetijske družbe, graške zveze zadruge in vladinih zastopnikov. Izmed Slovencev sta bila zraven deželnih odbornik Robič in potovalni učitelj Jelovšek.

Državna podpora od 300.000 K je le prvi del podpore. Graška zveza zadruge bo za ta denar nakupila 150 vagonov sena in 250 vagonov slame. Prodajale se bo seno po 4 K, slama po 2 K. Brezplačno se krmila ne bodo dajala.

Knjižnica S. K. S. Z. se nahaja v Koroški cesti št. 5 I. nadstropje. Odprta je med tednom do 7. ure zvečer, v nedeljah in praznikih od 10.—11. ure dopoldne.

Politični ogled.

— **Kranjski deželni zbor** še to jesen najbrž ne bo sklican. Vzrok tiči v tem, da se mora novoustvarjeni 4. kurija še le voliti. Nadomestne volitve pa se morejo iz različnih razlogov še le meseca novembra vršiti, potem bi se mogel deželni zbor meseca decembra sklicati, da reši proračun, kar se že 6 let ni zgodilo.

Mała politična naznanja.

Dne 7. avgusta: Ogrski ministrski predsednik Wekerle in zunanj minister baron Aehrenthal sta se posvetovala danes o Bosni in Hercegovini. — Listi poročajo, da namerava črnogorski knez Nikita v jeseni po 50letnem vladanju odstopiti. — V Madridu na Španskem je napadel nek odpuščen uradnik notranjega ministra s tem, da je vrgel v njega kos opeke. Minister je nezadovoljen.

Dne 8. avgusta: Ogrski trgovinski minister Košut izdeluje zakonski načrt, po katerem bi bili vsi potniki po ogrskih železnicah proti majhni pristojbini zavarovani glede na nezgode. — Krščansko-socialni poslanski krogi so mnenja, da medradjni krogi ne misljijo na izprenembo Beckove vlade. Se Prade najbrže ostane. — Praško poštno ravnateljstvo dobi predsednika in podpredsednika. — Poroča se, da je nameraval v ponedeljek zvečer nek palačni uradnik usmrtiti turškega sultana. Sulnil ga je z bodalcem, ki je pa odskočilo od sultanske jeklene srajce. Napadalec so zaprli. — Srbska skupščina je pričela 6. t. m. razpravljal o trgovinski pogodbi z Avstro-Ogrsko.

Dne 9. avgusta: Goriški deželni zbor bo sklican 20. septembra. — Nemški cesar se je hotel sestati s predsednikom francoske republike, ko se je predsednik vračal iz Revala v Stockholm. Francoska vlada je odbila željo nemškega cesarja. — Poštna ravnateljstva na Dunaju, v Lvovu in Pragi ne bodo več imela ravnateljev, marveč predsednike in pa dva podpredsednika. — Mladoturki nameravajo nekaj vojnih ladij z njim zvestim moštvom vsidrati pred sultanovo palačo, ki jo bodo tako imeli vedno zastraženo.

Dne 10. avgusta: Hranilnica v Ustjih je nakazala avstrijskemu vojnemu ministrstvu 2000 K kot prispevek za zgradbo avstrijskega vojnega zrakoplova. — V Pragi se je pričel včeraj prvi slovenski učiteljski shod, ki se ga udeležuje več sto čeških, poljskih, hrvaških, slovaških in slovenskih učiteljev. Namerava se ustanoviti vseslovenska učiteljska zveza. — Velika manifestacija se je vršila včeraj v Pragi za češke manjšinske šole. Demonstriralo se je proti poslancema Masaryku in Drtini, ker sta v državnem zboru glasovala za Wolfovo resolucijo, da se ustanovi v Pragi nemška akademija. — V mestu Tebrisu v Perziji so dne 8. t. m. cel dan streljali in se kruto med seboj borili. Revolucionarji so bili poraženi.

Razne novice.

* **V 9. činovni razred** sta pomaknjena vadniški učitelj Jožef Šijanec in učitelj godbe Emerik Bern na mariborskem moškem učiteljišču.

* **V stalen pokoj** stopi vrl. g. Franc Škorjanc, župnik na Gomilskem v Sav. dolini.

* **Duhovniške vesti.** Župnijo St. Jernej v Radvanju nad Muto je dobil č. g. Ivan Ivanc iz Rajhenburga, dosedaj kaplan v Čadramu, kamor pride na njegovo mesto č. g. Ivan Jelšnik iz Kozja. — Za kaplana v Središču je prišel č. g. Jožef Toplak.

* **Suša.** Nekateri posestniki prodajajo sedno seno po 9 K in višje, na drugi strani pa prosijo za podporo. Taki ljudje mnogo škodujejo celi podporni akciji.

* **Marijino Celje.** Povodom kronanja milostne podobe v Marijinem Celju se bodo vršile od 29. avgusta do 15. septembra t. l. velike cerkvene slavnosti, katerih se udeleži tudi mnogo škofov. Dne 3. septembra bo propovedoval naš mil. g. knežkoško dr. Napotnik ob 9. uri predpoldne.

* **V Pestojo!** V proslavo vladarskega jubileja presv. cesarja vrši se v soboto dne 15. avg. t. l. (na praznik Marijinega vnebovzetja) ob treh popoldne v slavnostno razsvetljeni postojanski jamski veliko jubilejno slavlje, ob sodelovanju dveh godb: godbe šbosansko-hercegovinskega pešpolka št. 3 iz Trsta in postojanske jamske godbe. V veliki podzemeljski „plesni dvorani“, ki obsega prostor za 2000 ljudi, se bode vršili sijajen slavnostni koncert.

* **Knjižnica S. K. S. Z.** se otvoril dne 15. avg., in se izposoji do 10. do 11. ure. Knjige se bodo izposojevale vsak dan med tednom od 7. ure zvečer, ob nedeljah in praznikih od 10. do 11. ure predpoldan. V knjižnici se nahajajo slovenske, hrvatske in češke knjige. Udnina znaša, ako se najenkrat plača, 2 K, ali pa mesečno 20 vinarjev. Za vsako izposojeno knjigo se plača 2 vinarja.

* **S. K. S. Z.** je v zadnji seji dne 6. avgusta z veseljem vzela na znanje, sklepne „Zvezne Slovenskih Mlad.“ glede prireditve mladeniških shodov. Mladeniški shodi se bodo vršili na Vidmu 23. avgusta in v Nazarjih 30. avgusta. Mladeniči iz okoliških župnij že zdaj prosimo, da za te shode agitirajo. — Zvezna bo nabrala že uporabljene poštne znamke ter jih razpečevala za narodne namene. — Za občino Leitersberg-Krčevina se ustanovi 15. avgusta izobraževalno društvo. Na ustanovnem shodu, ki bo v hotelu Alwies, bo govoril g. Žebot. Vdeležbo so obljubila tudi izobraževalna društva iz Studene, Sv. Petra, Jarenine itd. — V Mariboru se je ustanovil televadni odsek in je imel do zdaj dva sestanka. Odsek ima že lepo število članov, kar je zasluga g. Leskovarja in g. Kompana. — V Brežicah se misli prirediti meseca oktobra socijalni tečaj. — V Dramljah se vrši v nedeljo 16. avgusta ustanovni shod izobraževalnega društva. V imenu S. K. S. Z. govoril g. dr. Vrstovšek. — Za društveno knjižnico se bo nakupilo večje število knjig zabavne in poučne vsebine. Dalje se sklene naročiti vse do sedaj izšle prevode Špilmanovih povesti po dva izvoda. — Skleniti se je tudi več važnih sklepov glede obrambnega dela, posebno v Št. Ilju.

* **Slovenska Matica** je postala pripravljalnemu odboru za Muršečovo slavnost dne 9. avgusta 1908 pri Sv. Bolzenku v Slov. goricah tole pismo: „Matica Slovenska“ Vas v spomin na svojega utemeljitelja dr. Jos. Muršča pozdravlja, pozdravlja Vas, pozdravlja vse udeležence slavnosti, pozdravlja vse ljube slovenski narod Slovenskih goric. Možje, ki so pred več nego 50 leti rešili Slovence iz groba pozbabenosti, jim odičili in očistili obraz, vstajajo sedaj iz groba. Obhajamo stoletni spomin njihovega rojstva. In Ti, Muršec, nisi bil zadnji, ki je pogledal okoli sebe ter videl, da je ta svet slovenski. S pisano učeno in lepo besedo ter z denarnimi žrtvami si posegel med delo, skrbec za našega naroda cerkev in šolo. Ob tej priliki ne smemo pozabiti slavnega žerovinskog dobrev, starosta Vraza, slavnega hravtskega pesnika, ki je v Muršcu zbudil rodoljubno iško in ostal z njim v vernem priateljstvu do svoje smrti. Zvezdi Vraz in Muršec, Slovenec in Hrvat sijeta iz daljnih dni Slovencem Slov. goric.

* **Narodne zapovedi** za Slovence. 1. Ljubi svojo domovino. 2. Pazi na svoje zdravje, osobito se varuj v mladosti opojnih pijač in tobaka. 3. Ne izdaj niti vinjarja pri svojih nasprotnikih. 4. Vsaj po nedeljah in praznikih čitaj dobre slovenske knjige in časnike. 5. Denarja za čtivo ti naj ne bo žal. 6. Govori samo slovenski. 7. Spoštuj stare svetinje slovenskega naroda: vero in jezik. 8. Ne sramuj se svojega rodu. 9. Izpolnjuj svoje dolžnosti in brani svoje pravice. 10. Pomagaj S. K. S. Z. za obrambo delo.

* **Mladeniči.** Liberalci zopet na ostuden način sramote po svojih listih vrle slovenske mlaedeniče, ki so bili navzoči v Školji Loka. Psiujejo jih z najgrščimi priimki, kakor n. pr. capini itd. In to samo radi tega, ker ne marajo naši zavedni fantje liberalizma in se ne sramujejo javno kazati svojega krščanskega preprčanja. Svetujemo liberalcem, naj lepo mirujejo, ker naši fantje ne poznajo šale in utegne se prigoditi, da bodo tisti sokoliči, katere vodijo sedaj liberalci po deželi, morali sfrtotati potepeni tja, odkoder prihajajo.

* **Vesel napredek.** Vodstvo Slovenske Ljudske Stranke na Kranjskem naznanja, da je z dnem 6. avgusta nastavila g. dr. Valentina Rožča kot svojega glavnega tajnika. G. dr. Rožč je tudi na Štajerskem znan kot predavatelj pri socialnih tečajih in v izobraževalnih društvih. Ob tej priliki naznamo opetno, da ima tudi Slovenska kmečka zveza na Štajerskem svoje tajništvo, do katerega se kmetje prav pridno obračajo. Dopisovanje z udi S. K. Z. je doseglo do 1. avgusta število 1906. Gotovo lepo število!

* **Ogrski Slovenci** prebivajo kompaktno v županiji železni, zaladski in Šomodske. Sosedji so jim na severu in zapadu Nemci, na vzhodu Ogri, le na jugu se dotikajo Hrvatov in Štajerskih Slovencev. Najzanimivejše pri vsem je pač to, da njih število raste, ker so se pomnožili za kakih 3000 duš od leta 1890—1900. Tako je torej v treh župnjah preko 64.000 Slovencev. Raztreseni so potem še v raznih drugih stolicah Ogrske; precej jih je na Reki in preko 6000 v Zagrebu.

* **Obrambno delo.** Na praški razstavi je velik nabiralnik, ki drži 2.000.000 vinarjev. Dosedaj se je nabralo vanj že krog 300.000 samih novčičev po dva vinarja. Nabraní denar se porabi za češko šolstvo v nemškem delu češke kraljevine. Čehi porabijo vsako priliko, da nabirajo za svojo Osrednjo Matico šolsko, ki ima nad 800.000 K dohodkov na leto. Posnetajmo Čeha in darujmo za S. K. S. Z., ki je prevezla obrambno delo ob naši meji.

* **Liberalen poslanec.** Zarja piše: „Vgorških listih beremo, da je liberalen kraški poslanec Josip Strekelj odpuščen od poljedelskega ministra, kot zaupnik za vinarstvo za sežanski okraj. Kot svojemu zaupniku je bila namreč dala vlasta Strekelju nalogo, da razdeli med kmete ameriške trdeloma zastonj, deloma po znižani ceni. Strekelj je pa s trtmi kupčeval. Ker je stvar prišla na dan, je minister Strekelja odslovil. Čujemo pa, da še ni konec čednih Strekeljevih dejanj, ampak da pridejo še razne stvari na dan. Radovedni smo, če bo ta mož, ki izkoristi ljudsko revščino v svoje name, imel toliko poguma, da bo še obdržal mandat. Strekelj je pokazal, da je liberalcu Bog in narod — trebuh pa žep.

* **Olika celjskih liberalcev.** Na zagovor g. Meška iz Lahonec v zadnji številki našega lista odgovarjajo celjski liberalci javno v svojem glasilu: „Vidi se mu (Mešku) zares, da še ni občeval v svojem življenju z olikanimi ljudmi, pač pa, kakor se vidi, zelo veliko z juncem. Naj tedaj ostane med juncem!“ Cloveku se kar gabl, če čita izbruhne také posurovelosti in podivjanosti. Kmetje pa vidijo, kako spoštovanje imajo narodni strankarji pred njimi in s kakimi izrazi govore o njih.

* **Slovensko uradovanje.** V „Občinski Upravi“ čitamo: V prvašanje: Naš Štajerski deželni pomogni urad nam vsako prošnjo za prestavo spisov iz nemškega na slovenski jezik zavrne nerešeno, pri tem nam pa še žuga, da bomo morali stroške zrnitve prestave sami trpeti. Je-li upravičeno? — Odgovor: Po raznih naredbah notranjega ministra v resnici niso politične oblasti primorane, brezplačno prevajati nemških spisov v slovenski jezik, toda mi smo v listu že večkrat opozarjali, da se ni treba obračati na pomožni urad za take prevoze, ampak da se naj spisi, ki dospejo od raznih državnih uradov, ki imajo svoj sedež v slovensko-nemškem ozemljju, pustijo kratko malo nerešen, če so nemški. Za prevode nemških dopisov, ki vam dojdejo od zasebnikov ali uradnikov, ki so v izključno nemškem ozemljju, pa si morate sami prekrbeti potrebnih ljudi. Nihče vas pa seveda ne more siliti, da bi morali te nemške dopise tudi nemško reševali.

* **Liberalci psiujejo.** Liberalci so si povsod slični. Njihovo glavno delo je, zavirati vse povsodi koristno delovanje katoliških strank. Če drugače negre, pa rabijo tudi najgršče psovke. V Dolini pri Trstu se je ustanovilo katoliško izobraževalno društvo. Ustanovni shod so hoteli liberalci s kričanjem preprečiti. Najbolj so se odlikovali učitelji liberalnega kalibra. Sedaj psiujejo liberalci v svojem listu kmetje, ki so vstopili v novo društvo, za „sodrgo, kakršno je najti povsod.“ Tako piše dr. Kukovčevi politični prijatelji o kmetih.

* Za S. K. S. Z. Svatje na gostiji Franca Tovornik pri Sv. Leontiu nad Laškim nabrali 2 K 16 v.; „za obmejne Slovence“ se je nabralo na primicji č. g. Fr. Krische v Rečici 25 K 40 v.; Jan. E. Štuhec v Murščaku za mladeniški fond 4 K 90 v.; duhovniki zbrani na dek. konferenci v Rogatcu 18 K; na gostiji v Stavenskem vrhu nabran za obmejne Slovence 5 K; o priliki katehetske izkušnje v župnišču pri Sv. Petru niže Maribora nabran 17 K.

Mariborski okraj.

m V Mariboru se vrši, kakor smo že poročali, v soboto, dne 15. t. m. v hotelu Alwies ustanovni shod Slov. katol. izobraž. društva za Leitersberg-Krčevino. Slovenci, udeležite se shoda v obilnem številu!

m V Mariboru in sicer v Gambrinovi dvorani priredi I. mariborsko vojaško-veteransko društvo „Nadvojvoda Friderik“ povodom 60 letnice vladanja cesarja Franca Jožefa I. dne 25. t. m. jubilejno slavnost. Čisti dobiček porabi društvo za svoj podporni sklad.

m Kamnica pri Mariboru. Liberalni listi in med njimi tudi glasilo poslancev Jurtela in Ploja napadajo našo katoliško stranko, da za volitve v Kamnici nič ni storila. Domačini pa izjavljamo celeno svetu, da je ravno ta stranka ob času volilnega gibanja stala z nami, skoraj dan za dnevom v osebni dotiki ter nam pomagala z nasveti in dejanjem. Mariborski liberalci in pravaki pa niti mezinca niso ganili za nas, pač pa hitro lopnili po katoliški stranki, ko so se volitve končale. Grd in neznačajen je vsak liberalec!

m Blizu kolodvora v Račah so našli pretečeni petek dne 7. avgusta povoženega nekega tujega človeka. Nogo je imel odrezano in je bil še živ. Odpeljali so ga v bolnišnico v Maribor.

m „Kmečko“ bralno društvo v Framu. Zadnjici smo poročali, da je pristopilo naše bralno društvo k liberalni Zvezi v Celju. V petek dne 7. avgusta je bil ves odbor pri podpisankemu ter odločno izjavil, da ničesar ne ve o tem. No in kaj sedaj? Čujte! V štv. 28. t. I. je Narodni List na predzadnji strani pisal: „Opozarjam, da objavljamo odslej prijave o prireditvah samo tistih društev, ki so pristopile Zvezi narodnih društev.“ Od tega časa ima Narodni List stalno rubriko Zveza narodnih društev. V štv. 31. z. dne 30. julija t. I. je pod imenovanjem rubriko na 6. mestu precej obširno in vabljivo naznanjena ljudska veselica o prilikih otvoritve gledališkega odra. Kako pride „Kmečko“ bralno društvo pod to rubriko, če ni pristopilo k Zvezi? — Fr. Muršič, župnik.

m Sv. Lenart v Slov. gor. Jubilejno romanje prirede Lénarčani in Ruperčani skupno 20. avgusta v Vurberg s tem vsporedom: Ob 4. uri tiba sv. maša pri Sv. Lenartu, ob 6. uri pri Sv. Rupertu, ob 8. uri pri Sv. Barbari, ob 10. uri v Vurbergu slavnostna pridiga, na to slovesna sv. maša. Pri sv. maši poje dobro izvezban cerkveni pevski zbor ruperčki pod spremnim vodstvom gosp. župnika Janeza Pajtler.

m Mladeniči! Za nedeljo dne 16. avgusta vabimo vse mlađeničeve slovenjebistiške župnije in iz sosednih župnij na prijateljski pogovor zaradi ustanovitve Mladeničke zveze. Pogovor se bo vršil po večernicah v prostorih g. Novaka. Mlađeniči, pridejte gotovo! Na zdar!

m Slov. Bistrica. Turnarski izlet iz Maribora in Ptuja v naše mesto jev pokazal, da znajo turnarji zelo slabo telovaditi, pač pa jako dobro hajlat.

m Peklo pri Poljčanah. Danes dne 13. avgusta se vršijo v tej občini občinske volitve. Kakor se nam poroča, so se Slovenci dobro pripravili na volitve. Bog dal uspeha! Tozadevni dopis nam je za zadnjo številko došel prepozno.

m Makole. Kmetijska zadruga priredi s posomočjo izobraževalnega društva v nedeljo dne 16. avgusta veliko ljudsko veselico popoldne ob 14. uri v prostorih vulgo Georgovih. Slavnostni govornik je profesor zgodovine g. dr. Anton Majzir. K slavnostni veselici bo posebno pripomogla domaća narodna godba ter ji prisostoval domaći pevski zbor z najnovješimi pevskimi skladbami. Po končanem vrlo bogatem, in raznovrstnem programu je prosta zabava z najfinješo, postrežbo v hotelu g. Mahoriča. Na svodenje staroslovenske gostoljubnosti pričakuje v to izbrani odbor. Dobro došli, nam gostje iz prekrasnih oaz južno zelenega Stajerja. Mlađeniči, pozor! Slovesnost se vrši ob vsakem vremenu, ker je prostora na razpolago za več tisoč ljudi. Na svodenje torej!

Ptujski okraj.

p Imenitna poroka se vrši v soboto dne 15. avgusta na Ptiju: dr. Fichtenu ml. se poroči z gdž. Tognio pred protestantskim pastorjem v nemškem Vereinshausu, ravno tam, kjer Štajerc zbira svoje ovčice na zborovanja in posvetovanja. Oba poročenca sta že prej odpadla od katoliške cerkve. Dr. Fichtenu st. je bil v svojih mladih letih še ud ptujske slovenske čitalnice. Kako se vendar časi obračajo.

p Ptuj. Uredništvo Ploj-Jurtelovega lista prabi vsako priliko, da izreče s katoliško-narodno stranko svojo nezadovoljnost, liberalcem pa si ne upa skriveni niti lasu. V zadnjem listu izigrava „Naročnika Slov. Gosp.“ iz St. Ilja“ proti nam ter po zopet pesem žalostinko o domaćem prepisu. G. Jurtela, ali smo mi začeli? Ali niso začetniki bratomorskega boja v Celju okoli Nar. Lista in Domovine? Če se govori v Vašem štu o domaćem prepisu, se z dobro prizornim namenom govori samo o naših listih, naši stranki in naših poslancih. Ljudstvo bo kmalu spoznalo Vašo takto ter obrnilo hrbet listu, ki govori za slogo, prikrito pa dela za liberalno stranko.

p Haloze. Ptujski meščan, ki ima v Halozah posestvo, na svoji pristavi izobesha črno-rudečo-žolto frankfurterico ter tako izizza mirne Slovence, ki mu pomagajo v potu obraza obdelavati vinograds v Pristavi! Je res nepotrebno! — Pošta jako neredito dostavlja časnik, ki nam večkrat izostajajo. Ali to zakrivijo na Pragarskem ali v Ptiju, naj se dožene. G. dr. Ploj, naj nam priskrbti slovenski pečat na pošti in pa selske pismonoše. Cemu bi plačevali krajcarčke za pisma, ki se razglašajo skozi okno stare šole, vsako nedeljo? Lokal slovenskega izobraževalnega društva je odslej pri Korenčaku,

knjižničar deli knjige ob nedeljah popoldne. Sezite po njih!

p Haloze. Pred kratkim je Ploj zatrjeval v Novem Štajercu, da je vnet kristjan, ki prisega na staro slovensko geslo: Vse za vero, dom, cesarja! Ker se hvalite javno z vero, začo vas že smemo tudi javno vprašati: Kaj je z vašo vero? Vi hodite po župnih, ljudje vas opazujejo povsoti, pa vas še nihče ni videl v nobeni cerkvi! Zakaj? Ker ste preveč bogabročni človek! Vašo požrtvovanjo narodnost pa ste pokazali na Štajercijanskem shodu v Ptiju! Boste šli tudi dne 23. avgusta? Ornik vas visoko ceni in je Linharta hudo oštel, ker vas je zadnjič zavračal! Od Linharta se vam v prihodnje tudi ni nič več bat! Torej le korajžno na shod! Saj ste narodnjak Štajerceve sorte! Vemo že tudi vaš načrt za prihodnje volitve! Namenite baje kandidirati izven vsake stranke, torej kot divjak! Zakaj pa tega niste storili zadnjikrat? Takrat! še bi vam bil kdo verjet, zdaj — hvala — prepozno! Kot divjak boste kandidirali, podpirala vas bosta velekrščanska lista Narodni List in Domovina. Ni pa bosta opravljali velevarodno delo, da boste duhovnike, ki so vas zadnjikrat podpirali in pri tem delu za vas žrtvovali! veliko, pustili brez ugovora blati po teč listih!

p Hum pri Ormožu. Pretečeno nedeljo so se v naši občini po novem občinskem volilnem redu izvoljeni odborniki sledeče konstituirali: župan g. Franc Šterman (v drugokrat), prvi svetovalec g. Matevž Podgorec, drugi svetovalec g. Martin Ivanuš; odborniki so slediči gg.: Ivanuša Miha, Jeremic Ivan, Kovačič France, Lesjak Ivan, Masten Ivan, Porekar Anton, Sever Matevž, Vtičar Martin in Zadravec Franc. Daj Bog vsem obilo kreposti in polno blagoslova v nadaljnem težavnem delovanju. — Sušo imamo silno, ki sedaj sega iz polja, travnikov še na sadonosnike in vinograde. Kaj boste z ljudmi in živalmi?

p St. Janž na Dr. polju. V odgovor gospodu dopisniku Narodnega Lista v štv. 32 od dne 6. avgusta 1908. Izjavljam, vam tem potom, — ker niste podpisali dotičnega članka in torej ne vem, s kom imam opraviti — da nisem jaz ne „duhovni oče“ članku v Slovenskem Gospodarju, ki mi ga predbacivate, niti nisem z njim v kakršnikoli zvezi. O napadu na tukajšnjo duhovščino v Narodnem Listu sem zvedel — in to sčutajno — še le tisti dan, ko je dotična številka Slovenskega Gospodarja že bil razposlana. Sploh še ni, niti Slovenski Gospodar, niti kateri drugi list prinesel kdaj kak članek izpod mojega peresa, ki bi bil žaljiv za, kako osebo ali kak stan. Iz tega pa, cenjeni gospod dopisnik (blagovolite se podpisati pod svoje članke!) lahko izprevidite, kakšno krivico mi delate, ko me brez povoda blati po listih! Če menite, gospod dopisnik, da boste s takimi dopisi, v katerih se zrcalijo izrazi: „onemogla jezica“ (ki jo, kaplanu pripisujete), „ubožec na duhu“ itd. povzdignili pri našem dobrem ljudstvu svoj ugled, ali ugled šole, ali ugled učiteljstva sploh — spodkopali pa ugled duhovščine — je to vaša stvar. Bodite pa uverjeni, da na tej poti ne boste našli Davorina Agrež, kaplana in katehetu v St. Janžu na Dr. polju.

p Učiteljska služba v Cirkovcah pri Pragarskem je razpisana do 20. avgusta t. I. V ptujskem uradnem listu beremo: „Moški učiteljski moči“ da krajni šolski svet prosto stanovanje.“ Kdo in začak si je izmisli to modro in smešno pripombo? Zakaj udje istega krajnega šolskega sveča o tem nič ne vedo? Resnica je, da čaka prazna soba za učitelja ali učiteljico, stanovanja pa v Cirkovcah nikdo ne plačuje. Nove učiteljske moči je treba za II. razred, katerega je zapustil vrli g. A. Terstenjak ter stopil v pokoj. Vsakdo, ki le nekoliko poзна razmere v Cirkovcah, mora vsakemu učitelju odsvetovati to razpisano službo, vsaki učiteljici, svetovati pa za ta slučaj, če bodo složne vse tri učiteljice. Kdo bi o tem odkritosčen, nasvetu le količkaj dvomil, naj vpraša iste gospode učitelje, ki so bili zbrani v Cirkovcah dne 26. septembra 1889. Danes je še mnogo več vzrokov, kateri pa naj ostanejo le vrlim Cirkovčanom znani.

p Čebelarska podružnica za ptujsko okolicu priredi shod v nedeljo dne 16. avgusta ob 3. uri popoldan v gostilni Franca Bračiča v Novi vasi pri Ptiju predaval bo Ivan Juranič, potovalni učitelj.

Odbor.

p Bralno društvo pri Sv. Križu tib. Slatine priredi v nedeljo, dne 23. avgusta veliko cesarsko slavnost. Popoldne ob 3. uri v čitalnici slavnosti govor, potem na vrtu g. France Ogrizek licitacija zanimivih dobitkov in petje moškega mešanega in ženskega zboru. Ako bo lepo vreme, svirala bo tudi mlađa, a že slavna godba iz Podčetrtek. Križevljanji in sosedje, vabimo vas uljudno na to slovesnost. Čisti dobrček ostane bralnemu društvu.

p Sv. Tomaz pri Ormožu. Tukajšnja Marijina družba priredi 15. in 16. t. m. po večernicah v šolskih prostorih lursko-jubilejno slavnost: petje, deklamacije in igro „Lurška pastirica“. Sosedje pričazno vabimo.

Ljutomerski okraj.

p Ljutomer. Ljutomerski Sokoli, njim na čelu dr. Chloupek, ubirajo sedaj pred svojo slavnostjo zopet strune slike, in edinstvo. Potrebujejo nas, da pri slavnosti ne bodo ostali sami, ampak da bodo imeli tudi gledalce. Videti hočemo, ali se sokolska slavnost res ne bo izrabila za liberalne namene. Agitatorji nam sveto zatrujejo, da se ne bo. Ce Sokoli ne bodo držali svoje besede, potem pa bomo imeli poštem pogovor med seboj!

I Ljutomerska oklica. Pri štrigovski podružnici in romarski kapelici sv. Janeza Nepomuškega bode dne 16. avgusta blagoslavljane stolpa, ki je dobil nove zvonove.

I Oglasni naj se pismeno tisti lurski romar iz 33. skupine, kateri je priložil k mojim rečem: 1. Veliko fotografijo, ki se na njej lepo vidi ozdravljen Veronika Sperling; 2. Album Lurd in okolica. Vse te reči so shranjene pri podpisankemu: Ognjeslav Skamlec, kaplan in bivši vodja 33. skupine v Ljutomeru.

I Sv. Križ pri Ljutomeru. Jubilejna procesija h prijazni jeruzalemški cerkvici Ž. M. B. v. ljutomerskih goricah dne 29. julija t. I. bila je veličastna. Omenjenega dne in že poprej pripravilo se je veliko naših laranov na to romanje s sprejemom sv. obhajila, in zjutraj zgodaj pomikala se je velika procesija iz lepe domače župne cerkve pod vodstvom, 7. križevskih gospodov: župnik Weixl, prof. Kardinar, dr. Slavč, kaplana Golobj in Postržnik, primicijant p. Gracijan Heric in bogoslovec Ostre, — proti leriški boreški kapelici, kjer so nas pričakovali vrežješki romarji s svojim gospodom župnikom L. Janžekovičem, in tako združeni, prišli smo v prenovljeno cezanjevsko cerkvico, kjer je davoroval g. prof. Kardinar peto sv., māšo za romarje. Na to vila se je neizmerno dolga procesija po lepih, letos prav rodnih ljutomerskih vinskih gričih dalje, in med skupnimi molitvami in petjem dospeli smo do začetjenega cilja, v Jeruzalem, kjer sta pričakovala romarje miklavževska gospoda župnik Meško in kaplan Štuhelc z nebrojno množino ljudstva od blizu in daleč. Kaj ginaljiv je bil vhod med slovenskim zvonenjem v idilično jeruzalemško cerkvico, kjer je v izbranih besedah križevski g. župnik Weixl razložil v slovesni pridigi pomen troje jubilejov v letošnjem letu. Slovesno sv. mašo ob obilni asistenci, služil je g. dr. Slavč, in h koncu sv. maše je vseh 11 gospodov duhovnov — med njimi tudi g. dr. Kovačič, ki je bil slučajno ta dan tudi tukaj — opravilo skupno zahvalne in jubilejne molitve, v koi so se priporočali romarji v varstvo prebl. D. M. Naj bi lurska mati božja, ki je poklicala toliko romarjev na ta pobožnji pot, uslušala njih molitve in molitve blagih gospodov duhovnov, ki so tako povzdignili veličastnost te jubilejne procesije. — Več faranov!

I Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Juriju so umrli v nedeljo 3 na jetiki in sicer Jakob Farkaš, trgovec na Stari gori, Franc Matjašič, kmečki sin v Kutincih in Franc Kozar iz Okoslavskega vrha. Prva dva, mlađeniča 26 let, zapuščata svoje v evedu svoje dobe! Bog daj kmalu najti uspešno zdravilo proti tej toliko mladih življenj uničujoči bolezni!

I Sv. Jurij ob Ščavnici. Pri Sv. Juriju so umrli v nedeljo 3 na jetiki in sicer Jakob Farkaš, trgovec na Stari gori, Franc Matjašič, kmečki sin v Kutincih in Franc Kozar iz Okoslavskega vrha. Prva dva, mlađeniča 26 let, zapuščata svoje v evedu svoje dobe! Bog daj kmalu najti uspešno zdravilo proti tej toliko mladih življenj uničujoči bolezni!

I Sv. Križ na Murskem polju. V soboto dne 15. avgusta se vrši pri Sv. Križu na Murskem polju shod Slovenske kmečke zveze popoldne ob 3. uri v prostorih g. Ignac Hauptmana v Križevcih. Govori g. poslanec Roškar. Vsi somišljeniki iz Murskega polja, na shod!

I Kapela pri Radencih. Nekdo si je dovolil v imenu odbora bralnega društva poročati, da se vrši dne 15. t. m. veselica z dvema igrami. Resnici na ljubo poročam, da o kaki veselici, še manj pa o kaki igri in o novem tamburaškem društvu ni bralnemu društvu in sploh pri Kapeli nikomur nič znano. To si je dovolil le meni, kakor tudi drugim, predvso poznan dopisun, ki v svoji nemčurski duši misli, da je s tem strašansko osramotil bralno društvo, posebno pa odbor. Pa le počasi, prijatelj! Naj te le nekaj drugega bolj skrbi, kakor veselice in igri, ker za to bo že odbor bralnega društva poskrbel brez tebe. — Lovro, Divjak, predsednik bralnega društva.

I Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi dne 23. avgusta t. I. v svojih prostorih dve gledališki igri: „Izbiralka“ in „Zeta“. Začetek hitro po večernicah. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Slovenjgraški okraj.

s Mut. Nepozabni nam ostanejo dnevi 31. julija, 1. in 2. avgusta letošnjega leta. Pridni in pobozni občani Sv. Primoža nad Mutom so si omislili nov zvonik in naročili nove zvonove za cerkvico sv. Primoža. Ginljivo bilo je videti, ko so imenito okrašene zvonove med močno strelbo in zvonjenjem, molitvijo in petjem v procesiji spremljali na strm hrib. Videli smo pa tudi, da so občani vrli živinorejci, kjer so si s prav lepimi voli, kakoršnih najbrže na Muti ni vozili. Drugi dan dne 1. avgusta bil je odločen, da se zvoni spravijo na svoje do-

ločeno mesto v zvonik. Prišli so pa najprej k sv. maši v prav obilnem številu, potem pa se je vse v najlepšem redu brez vsake nesreče vršilo. Popoldan pa smo že slišali zdaj enega, potem spet drugega in, tretjega zvona lepi glas. Zvečer pa smo slišali skupno krasno zvonjenje in gledali umetalni ogenj pozno v noč. Tretji dan pa je bilo veselje popolno. Obhajali so lepo nedeljo. Od vseh strani nas je privrelo. Veselje se je pa še povečalo, ker smo imeli v svoji sredi za čast božjo in lepoto hiše božje vnetega delavnega preč. gospoda župnika. Strelba možnarjev je bila tako močna, da se je karsel hrib Radl. Čast vam, dragi Primožani! Spomin postavili ste si tak, ki še bo poznejšim rodom kazal, da njih predniki niso bili samo dobr'i kmetje, temveč tudi pobožni kristjanji!

s Cesarsko jubilejno slavnost bo imelo „Kmetijsko bralno društvo“ v Staremtrgu v nedeljo dne 23. avgusta 1908 po večernicah na vrtu Petričevem po tem le vsporedru: 1. slavnostni govor; 2. cesarska pesem; 3. igra v petih dejanjih „Požigalceva hči“; 4. tamburanje, druga godba in petje; 5. prosta zabava. Pri slabem vremenu vršila se bo slavnost v gostilni Petričevi.

Celjski okraj.

Jubilejni dekliški shod na Sladki gori.

Takega shoda še ni videla Sladka gora. Do 1500 mladenk je prihitelo na dekliški shod iz Šmarja in Zibike, iz Ponikve, Sv. Vida, Slivnice in Drama, od Sv. Petra, Sv. Eme, Kostrivnice, Sv. Križa, iz Studenice, Poljčan, Loč, Sv. Jerneja, Laporja in iz Prihove. S procesijami so došli č. gg. župnika Čede in Gomilšek ter kaplana Sinko in Dvoršak. Mili glas zvonov in mogočno pokanje topičev nas je dostenjno pozdravljal, sladkogorske mladenke pa so v beli obteki sprejemale dohajajoče. Prostorna Marijina cerkev je bila natlačeno polna.

Cerkveni govor je imel bivši sladkogorski kaplan g. dr. Korošec. Slovensko sv. mašo je daroval domači č. g. kaplan Jurko. Lepo je popeval domači mešani zbor.

Ob 1. uri so se lopoma napočnili veliki prostori župnikovega gospodarskega poslopja. Mladenkam so se pridružile žene; tudi mnogo očetov je bilo navzočih.

Ko odpoje dekliški pevski zbor od Sv. Petra na Medvedovem selu pesem „Daj mi vredno počastiti tvoje sveto spočetje“, otvoril zbor dr. Korošec kot predsednik S. K. S. Z. pozdravljaljoč najnovše organizacijo in izreka nado, da bodo mladenke in žene najkrepkejša opora možem in mladenčem v boju za vero in dom. Zato se v kratkem ustanovi tudi „Zveza slov. deklet za Južno Štajersko“. Na to izroči vodstvo shoda župniku Gomilšeku, ki povdaria željo, naj bi dekleta vsaj deloma izpolnile, kar bodo govornice priporočale, pa je shod dosegel svoj namen.

Gobec Roza (Sladka gora) pozdravlja v pesmi vse tovarišice in konča z „Naprej k Mariji do Boža!“ Požrtvovalna in značajna učiteljica Angela Jakšič (Sladka gora) navdušeno pozdravlja shod v imenu sladkogorske dekliške Marijine družbe in dekliške zvezze, žeče, naj bi ob trojtem jubileju utrdil vse zborovaleke v ljubezni do Marije in sv. cerkve, do slovenske in avstrijske domovine in vse navdušil za krščansko-socijalno delo. Škodič Neža (Sv. Peter) deklamuje „Pozdrav mladenkam Marijinih družb“, v katerem posebno naglaša pomembljive besede: „Saj večje ni sreče za srce mladenke, kot če za Marijo je vneto, že ljubi Marijino Srce prečisto in Jezusa Srce presveto.“ Prva govornica, Jančič Ter. (Sladka gora) vnema mladenke, naj se potegujejo za Marijino čast, naj ljubijo družbe Marijine, ki najlepše skrbe za njih pravo srečo. Ozis Neža (Slivnica) deklamuje pesem „Mariji v čast“, Novak Mar. (Šmarje) pesem „Za lurški jubilej“, pevke pa započajo dve Marijini pesmi. Hajnšek Mar. (Sv. Peter) v govoru povdarda: Hčerke Marijine smo! Gojimo torej ljubezen do Marije zlasti v naših Marijinih družbah. Slovenske smo! Ljubimo v dejanju svojo domovino, potegujmo se za nje čast, delujmo za nje napredok! Krištan Neža (Ponikva) proslavlja v govoru trojni jubilej, Smole (Zibika) pa pozdravi shod v imenu zibiskih deklet.

Vehovar Ana (Sv. Peter) v iskrenih besedah besedah razloži, kako važno ulogo zavzema deklica, žena v narodnem življenju. Z nedolžnim življenjem se najlepše pripravljamo za to važno ulogo ter z vsestransko izobrazbo.

Pevke zapojo pesem „Slovenka sem!“ in „Le-pa naša domovina“.

Vrečka Ana (Šmarje) lepo pojasnjuje, kako je krščanstvo vrnilo ženski nje čast, tako da dobiva vedenje večji upliv kot mati in gospodinja s svojim blagim, usmiljenim srcem, kot devica, učiteljica, kot pisateljica, v državnem življenju, to pa le, ako je res požrtvovalna.

Cimerman Roza (Slivnica) poroča o delovanju slišniške dekliške zvezze. Pepernik Marija (Sladka gora) ljubko deklamuje pesem „Avstriji“. Pezdevšek Rotija (Šmarje) pravi: Bistromo si duha s čitanjem dobrih knjig in časnikov, blažimo si srce s čistim življenjem in brigu se za svojo bodočnost. Verk Amalija (Sv. Peter) deklamuje rodoljubno pesem S. Bonaventure Suhač: „Zatorej!“, Mlakar Ana (Ponikva) pesem v proslavo mašniškega jubileja sv. Očeta. Slatinšek Neža (Šmarje) pa Pavline Pajkove pesem: „Moj zaklad“.

Kaplan Jurko pozdravlja shod v imenu župnika in župnije sladkogorske z živo, naj navduši vsa dekliška srca za Marijo in domovino.

Petrške pevke zapojo več pesem, Debelač Katica (Sv. Peter) pa svari tovarišice v pesmi „Slanica“ pred najhujšo slanico, t. j. pred grehom. Verk Amalija (Sv. Peter) poda v sklepnom govoru kaj umestne nauke: 1. Skrbimo, da bo vsaka župnija imela svojo Marijino družbo. 2. Pri naših izobraževalnih društvih si povsod osnujimo dekliško zvezo. 3. Brigajmo se za svojo bodočnost, učimo se gospodinjstva, berimo rade članek o vzgoji, da postanemo slovenski narodu to, kar so zavedne poljske žene poljskemu narodu. 4. Zanimajmo se za naše javno življenje, za časnike, za katoliško politiko. Postati moramo zaklete sovražnike grdem liberalizmu, naj bo potem Štajerčev ali Narodne stranke. Za Slovensko kmečko zvezo tudi me agitiramo, da povsod zmagovalno prodre. 5. Učimo se agitirati zlasti za naše dobre časnike, za vsako dobro stvar. Tako bomo izvrševali krščansko socijalno delo.

Vrečka Mar. (Slivnica) v slovo povdarja: Nauđene po tem shodu za Marijo in domovino ne krenemo nikdar s poto nedolžnega življenja in krščanske omike!

Kaplan Jurko se zahvaljuje vsem, ki so se trudili za ta lepi shod. Predsednik Gomilšek izreče zahvalo govornicam, ki so s tolikim navdušenjem podale nebroj toliko lepih navodil tovarišicam za bodočo delo, in Sladkogorčankam, ki so pripravile krasen vsprejem. Naj Bog blagoslovil vaše delo, in cerkev ter domovina dobita v bližnji bodočnosti veliko vernih in rodoljubnih deklet, žen in mater.

Pevke zaključijo shod s pesmijo: „Venček na glavi se.“

Po tem krasno uspelem zborovanju pohitimo k slovenskim večernicam in pridigi župnika Gomilšeka, ki v slovo priporoči mladenkam čednost ponižnosti, da bodo majhne v lastnih očeh, velike v božjih očeh in močne pred svetom kakor Brezmadežna.

Ob 4. uri so se dekleta poslovile od sladkogorske M. božje ter v procesijah med navdušenim petjem Marijinih pesmic hitele domov.

Ponosni smo na ta shod. Nove bojne čete naše organizacije se zbirajo. Mi se jih veselimo, liberalci pa kolnejo, češ, sedaj so začele že ženske prigatiti.

Dekleta, žene, le pridigajte odslej neprestano: Ven iz naših katoliških hiš liberalni časniki, proč z liberalizmom iz naših slovenskih hiš, proč z nemškutarji! Pokorščine žen možem v liberalnem mišljenju in v liberalnih časnikih cerkev ne pozna.

c V Celju je umrl pretečeno soboto g. Anton Kukovič, e. kr. naddavčkar v pokolu, v 79. letu svoje starosti. Pogreb je bil v pondeljek popoldne in je kazal, kako priljubljen je bil blagi rančki pri vseh brez razlike. Slovenci izgubimo vrlega narodnjaka stare korenine, ki je vedno brez strahu se spoznal za Slovence. Rajnki je bil kaj „dobrega, srca, veselega, zdravega humorja, in prijeten družnik, le žal, da je v svoji starosti težko slišal. Znan je bil kot izvrsten ornitolog in botanik, saj se je, akoravno vseskozi vestni uradnik, — služboval je nad 40 let v Mariboru, Celju, na Laškem in v Ptiju — bavil najrajše z naravo. Ni ga bilo ptiča, ne še tako neznatne rastline, katere ne bi bil ne samo po imenu poznal, ampak tudi znanstveno premotival. Se svojim malim otrokom je že vcepil ljubezen do narave. Bil je izvanredno skrben in dober oče. Zapusti še čilo soprog 80letno gospo Amalijo rojeno Orožen in 4 croke, ki so vsi prav dobro preskrbljeni. Trpel je zadnje tedne velenko pa vdano v božjo sv. voljo. Z molitvijo in premrščnim pogledom na sv. križ se je ločil iz tega sveta. Mnogoštevilni prijatelji posebno iz duhovniških in uradniških krogov ter vsi sorodniki in znanci ga bodo ohranili v blagem spominu. Bog mu daj večno veselje!

c V Celju je padel dne 9. t. m. nek pekovski pomočnik tako nesrečno s kostanja, odkoder je opazoval predstavo bikoborca Tiberio, da je čez nekaj minut v bolnišnici umrl.

c Celje. Kakor čitamo v listih, govor kmet Narodne stranke v fraku in odvetnik-zagovornik dr. Božič sedaj po Češkem o skupnem delu med Čehi in Slovenci. Čuden človek, doma je sokriv razpora, vodja boja med brati, izven slovenskih mej pa gori za slogo in edinost s Čehi! Dični ljudje so naši liberalci!

c Celje. Naši liberalni listi bi se radi izvili izpod teže, s katero so padli naši očitki na njih stranki. Pričito ostane, da Roblek ni storil glede gumanizacije, sploh glede šolskega vprašanja svoje dolžnosti. Roblek niti glasoval ni proti proračunu. Liberalni listi si drznejo sedaj zanesti nasprotno vest med svet, ker misijo, da je javnost že pozabilna, kako čudno ulogo je igrala poslanec Narodne stranke pri proračunu.

c Ponesrečena goljufija. Pri „Ljudskih hranilnicah in posojilnicah“ je prosil za posojilo 800 K nek Carlo Pevec. Menico bi podpisala njegova mati, doma v Šoštanju in dr. Mayer. Pevec je podpiral svojo prošnjo s tem, da je nastavljen kot profesor petja na dunajskem konzervatoriju. Na zahtevo Ljudske posojilnice je predložil Carlo Pevec določeni dekret. Posojilnica pa je spoznala, da je ta dekret falzifikat. Zato ga je izročila državnemu pravdništvu,

ki je dalo 5. avgusta Pevcu pod ključ. Bojda je tam Carlo Pevec že star znanec, ki je na enak način tudi drugje hotel goljufati.

c Prvi protestantski odvetnik v Celju je dr. Fritz Zangerer. Mož je še ravnikar postal odvetnik in se naseli v Celju. Pred leti je kot abiturient izstopil iz katoliške cerkve in pozivljal na shod tudi druge, naj odpadlejo od katoliške cerkve. Zato bo zdaj zagovarjal menda samo protestante, ki so ž njim odpadli od vere octov.

c Na dejelni meščanski šoli v Celju sta izpraznjeni dve učiteljski mestni. Učitelja Freyberger in Lakitsch prideta nameč v Radgono, prvi kot ravnatelj, drugi kot učitelj. Prvi je učil v Celju matematično-tehničko skupino, drugi naravoslovko. Te dve mestni se bota s prihodnjim šolskim letom oddali. Govori se, da imata dva Nemca mestni že zagotovljeni, slovenskih prošnjikov pa ni?

c V slovenske reke je prišla zopet neka nemška hiša v studenčnih ulicah v Celju. Kupil jo je slovenski železniški uradnik.

c V opazovalnico v Gradeč so morali odpeljati g. Sevčnikarja, gostilničarja in posestnika na Lavč pri Celju.

c Hudinja pri Celju. V slogi je moč. Tako je bilo tudi na Hudinji pri popravljanju kapelice, ko so vaščani kakor mravje nosili svoj denar skupaj za to hvalevredno napravo. Možje in fantje so zložili za kapelo, žene pa v dekleti pa za kip Brezmadežne. Poprij je precej dež šel, v nedeljo popoldne pa, ko je bilo čas blagoslovilja, je bilo pale, hvala Bogu. Kakor so se vaščani izkazali zavedni katoličane. Vse je bilo v slovenskih zastavah!

c Svetina pri Celju. Gospod urednik! Ali ste že slišali kedaj to ime? Morda vam je še čisto neznamo! Iz časnikov gotovo, pač pa vam je najbrž znano kot božja pot. Mi miru Svetinčani se doslej še nismo trgali po časnikih in se tudi dosti ne bomo. Prosimo pa, da natisnete pač vrstic v svojem Slovenskem Gospodarju. Neki dopisun, katerega seveda vsi dobro poznamo in si ga bomo še bolje za naprej „k srcu vzel“, se obrega v Domovini v zadnjih štirih nad procesijami, ki so se prirejile semkaj rad dež, in nad duhovniki, ki so jih vodili. Ker dotičnik stvari v svoji zlobnosti po svojem preobrača, zato ga mi pošteni Svetinčani pozivljamo, naj se podpiše, če ima korajžo. Dokler pa ne, mu na njegovo nepošteno blatenje ne damo nobenega odgovora v časnikih, pač pa bomo ž njim še nekoliko obračunili prihodnjič. Mi ne damo svojega doslej poštenega kraja in svoje vere sramotiti potakih ljudev kot je on. Kdor ima veliko masla na glavi, naj ne hodi preveč na solnce. Toliko v vedenje lažnjivemu dopisunu. Se enkrat ga pozivljamo, naj pove tudi slavno svoje ime, če tega ne stori, ga imenujemo nesramnega lažnika, ki bo pri nas kot tak vedno ostal, dokler se ne opere. — Več Svetinčanov.

c Jošt sam sebe tolaži. V listnici urednika Zadruge se Jošt krega nad nekom, a sam neve, nad kom, in se tolaži, da še bodo nastopili časi, ko bo celo Sp. Štajersko spet pod komando — liberalne Zadržužne Zveze v Celju. Mi se bomo ž njim vred veselili, ako se bo očistilo gospodarsko ozračje na Sp. Štajerskem, se razbili razni — vrči, a mislimo, da se takrat mogoče g. Jošt ne bo veselil.

c Velenje. Lepa je Saleška dolina. Krasna je zlasti okolica velenjska ali gornja Saleška dolina. Toda v tem lepem delu slovenske domovine se bije hud boj z nemškutarstvom. Opaziramo samo na trg Šoštanji, kjer je padel pred kratkim nasprotnikom popolnoma v roke. Velenjska je sicer v krščansko-narodnih rokah, tudi je ljudstvo kolikor toliko narodno zavedno, pa žalibog še mnogo prema. In tako tukaj uspeva nemškutarstvo. Lani je postavil Schulverein nemško šolo, letos se zida nekaki Deutsches Haus, tudi Südmarka je še pred kratkim ponujala denar za nakup velike Lagerjeve trgovine, ki pa se je še rešila Slovencem. Tukaj je treba započeti intenzivno delo, da vzgojimo vneto narodni rod v krščanskem duhu, da ga gospodarsko organiziramo in ohramimo lepo Saleško dolino zavedno slovensko. V ta namen je bilo tukaj ustavljeno Slov. kat. izobraževalno društvo, ki pa ni moglo do sedaj razvijati skoraj nobene akcije, ker nima prav nobene lokala ali bralne sobe in sploh tukajšni Slovenci pogrešamo popolnoma prepotrebni, današnjim razmeram odgovarjajoči lokal. Dozajd smo ga morali iskati v potrebi pod milim nebom ali kakim kozolecm. Zato smo se namenili še letos postaviti skromni društveni dom, obstoječ iz velike dvorane, ki bode služila vesko-narodni gospodarski izobrazbi našega ljudstva. Četudi bodo premožnejši kmetje z veseljem darovali lesa, četudi darujeta dva dobrotnika (č. g. Franc Cizej in g. Jožef Jan - Zahukovčik) vsak po 400 kron, vendar vkljub skromni stavbi ne bode s tem pokrita niti ena trečjina stroškov. Obračamo se torej do slov. rodoljubov z milo in udano prošnjo: Pomagajte nam zidati tako potrebnii društveni dom, ki bode središče našega društvenega življenja, naše gospodarske in narodne organizacije v pravem krščansko-narodnem duhu. Kdor pozna tukajšnje razmere, sprevidi silno potrebo takega društvenega domu. Kar je telesu sreč, to bode nam naš dom: tukaj se bočemo ogrevati za narodne vzore, se gospodarsko izobraževati, se v združitvi krepiti rod za rodom. Da

se to zgoditi v tem narodno izpostavljenem kraju, po-magajte nam rodoljubna sreca. Prosimo! Darovi naj se blagovoljo pošiljati na odbor Slov. kat. izobraževalnega društva v Šmartnu, pošta Velenje ali pa na t. č. predsednika Maks Goričar, kaplana istotam. imena darovalcev se ob priliki objavijo in zapišejo v društveno kroniko.

c Na Vranskem so pokopali zadnji pondeljek vrlega narodnjaka g. Jakoba Brinovec. Kako je bil priljubljen pokazal je pogreb. Spremljalo ga je razum velikanske množice iz celega vranskega okraja, 10 duhovnikov. Vodil je pogreb g. duh. svetovalec Zdolšek, s katerim sta veliko let skupno delovala pri okr. zastopu, pevsko društvo pelo je pri hiši in na pokopališču. Blaga žena ga je zapustila že pred 2 leti, sedaj pa ostane 5 otrok - sirot.

c Savinjska dolina. Sedaj je čas, ko bi najbolj potrebovali, da nam hmeljarjem gredo dični Roblek in njegovi zvesti pristaši na roko. Toda zopet nas bodo prepustili brezvestnim meštarjem. V Litmericah na Češkem so imeli hmeljarji zborovanje, na katerem so se posvetovali, kako določiti najnižje cene hmelju, pod katere ne sme nihče iti. Prišli so do zelo koristnih sklepov. A pri nas? Nas hmeljarje sedaj nihče ne brani, ampak kdor le more, nas izrablja.

c Iz Solčave. Dne 28. julija se je zgodila tukaj strašna nesreča. Troje otrok se je igralo v scenici na števu z žvenplenkami in so pri svoji neumni igrači zatrosili ogenj v seno in začigli. Ogenj se je s tako hitrostjo razširjal, da bi se na istem kraju, kjer so bili otroci, celo odrasel ne mogel rešiti. 3 in 5 leten fant sta takoj zgorela, samo nekaj ostankov so našli v pepelu; 2 letno dekle je mati dobila še živega, toda že vso osmoženo in slepo, ki je kmalu nato umrl v groznih bolečinah. Poslopij je zgorelo sedem. Škode je še čez 7000 krov. Stariši! pazite na svoje otroke in skrivajte pred njimi žvepljenje!

c Dramlje. V nedeljo dne 16. avgusta popoldne ob 1/2 se vrši v Dramljah v župnišču ustan. shod Slovenskega katoliškega izobraževalnega društva. Na ustanovnem snodu govori g. dr. Karol Verstovšek. Drameljčani, pridite v obilnem številu.

c Sladkagora. V nedeljo dne 9. avgusta je bil pri nas po rani maši shod Kmečke zvezne. Predsedoval je g. Vipotnik, podpredsednika sta bila gg. Skale in Švetelšek. Poslanec dr. Korošec je poročal o državnem zboru. Volilci so izrazili več želj glede različnih gospodarskih zadev.

c Od nekod. (Dvojna mera.) Ako potrebuje kmet enkrat svojega otroka doma pri delu in zamudi otrok zato pol dneva šolo, se kmet takoj naznani in — hajdi! plačaj globo, ali pa pojdi ričet jest. A če je kje kakšna liberalna slavnost, se da drugi dan kar celi šoli prosti, da se gospodje učitelji lahko „spočijejo“! Kje je pravica? Radovednež.

c Iz gornjegrajskega okraja. Celjska „vahtarca“ je zopet enkrat lepo osvetila gospodo okrog Narodnega Lista v Domovine. Gospodje, ki ste edino pravi „narodnjaki“, kje je vaša narodnost? Vaše može, kakor g. Flidernika in g. Podpečana, pripoveda nemški list kot „deutsch-freundliche Slovenen“. Ali torej nimamo prav, če rečemo, da narodna stranka škili v nemški tabor?

c St. Rupert nad Laškim. Nek dopisun Narodnega Lista ima korajžo le iz zasede metati blato na našega gospoda župnika. Huduje se v Narodnem Listu, da se je pri nas dne 16. julija t. l. stopiči streljal. Povod temu streljanju je bil, da so bile občinske volitve potrjene in priziv zoper nje zavrnjen. Dopisun piše: „Občinske volitve bo treba popraviti, župnik kot komisar si je dal streljati.“ Kar se popravljanja volitve tiča, je pomniti, da je volitve potrjena od namestnike v Gračcu v celiem svojem obsegu, izvzemši to okoliščino, da se mora v enem volilnem razredu en novi namestnik izvoliti. Pri zadnji volitvi je bil namreč izvoljen za namestnika nek mož, ki ni imel volilne pravice zaradi neke odsode, ki pa ni bila županstvu in sploh tukaj znana, ker isti ni semkaj pristojen. Ko bi bil dopisun sam volilni komisar, ne bi bil tega izvoljal in bolje naredil kot gospod župnik. Na to pa zopet popravlja dopisun svojo trditev in pravi: „Župnik si je dal streljati, ker je v odboru.“ Dobro, če to pokanje velja slavi župnikovi, ker je v odboru, pa naj velja tudi slavi dopisuna, ki ni v odboru. „Smodnik“, se očita nadalje, „je bil kupljen za Telovo, pa šentruperske ovčice so malo darovali v ta namen, ker so že precej ostrizene — na Telovo se ni streljalo, ker je bilo smodnika premalo.“ Res, ovčice so malo darovali, od kozlov pa ni bilo niti beliča. Na Telovo se ni streljalo, ker gospod župnik sam ni mogel, pripravnih ljudi ni bilo, dopisun pa, ki ni bil pri procesiji in je tako strašno za streljanje pri teji slovesnosti navdušen, veliko bolj kot za procesijo samo, pa tudi ni prišel streljat, dasi ravno bi mu za ogenj dve ženski osebi pravlahko skrbeli, saj ste imeli zlati čas. Da gospod župnik ni hotel smodnika shraniti do prihodnje cerkvene slovesnosti, ki bo še le na koncu septembra, je čisto umljivo, saj je on odgovoren za slučaj nesreča po smodniku v kaki cerkveni hiši, in zato je smodnik prodal za farno cerkev občini in je taisti bil sedaj občinska last. S svojim smodnikom pa menda občina sme streljati! Kaj meni! dopisnik? Ali je menida tudi tukaj kak paragraf vmes? Toda naši liberalci so glede pa-

ragrafov slabí juristi. Zato tukaj en dokaz: Nekdaj je gospod župnik rekел, da tisti, ki je zoper občinske volitve rekuriral, ne pozna postav. Radi tega se je čutil celo general Narodne stranke v St. Rupertu razčlanjenega in je tožil gospoda župnika. Toda sodišče v Laškem in okrožno sodišče v Celju je bilo tudi tega mnenja kot gospod župnik in je gospoda župnika obtožbe oprostilo. Kmalo na to je prišel od c. kr. namestnije rešen rekurs zoper občinske volitve, v katerem je vlagatelj rekursa na dolgo in široko dobil pojasnilo, da res ne zna postav in da ima gospod župnik pravico, štirikrat pri občinski volitvi glasovati za se in še povrh petič, ako mu kdo izmed volilcev da pooblastilo, kar se je tudi pri zadnji volitvi zgodilo. H koncu rečemo gospodu dopisniku, da farani težko čakamo dneva, ko bo general Narodne stranke pri nas zapustil naš kraj, takrat pa bomo njemu v čast veliko bolj streljali kot zadnji. — Sentruperski volilec.

c Cirkovce. Obhajali bomo cesarsko slavnost, katero so hoteli nekateri izrabiti v svoje nemške name. Pohvaliti treba zavedne kmete, da se ne pusti komandirati od vsakega mladega gospodiča, ki bi se rad zopet bhal, da ga morajo kmetje ubogati. Cirkovski posestniki pa ne bodo letali za tistimi, kateri so prosjačili za orožnike, ki naj bi občinske odbornike odganjali proč od šole, ko so se hoteli posvetovati v šolskem poslopu. Sedaj jih vabijo pred šolo, kakor so jih vabili na Crno goro, da so vrv držali, plačali jih pa niso. Zakaj bi pa ne bila slovenska slavnost brez tistega hajla in pa marš? Zakaj bi pa ne bili kmetje vodje, ki so pravili gospodarji, ne pa tisti, ki brez Cirkovčanov ne bi imeli kruha? Kmet naj bo doma svoj gospod, naj spoštuje svoj stan in narodnost pri cesarski slavnosti in pri slovenski požarni brambi. Skupno v lepi slogi naj vrli kmetje se vesele in podpirajo, naj se razlega navdušena cesarska pesem: „Bog ohran...“, naj mogočno doni: „Hej Slovenci!“

c Šmarje pri Jelšah. Na zadnjem mladeničkem shodu pri Sv. Roku nad Šmarjem je tukajšnji akademik orisal pogubnosni vpliv Štajerca v verskem in narodnem oziru ter je med drugim povdarjal, da sta nemškutarstvo in liberalizem, ki skrivata svojo pravo barvo kakor kača noge, za Slovence, in posebno za kmeta le nesreča, vsled česar je slednje pozval vse pričujoče mladeniče, naj zastavijo vse svoje moči in pomagajo pregnati to dvojn kugo iz Šmarskega okraja. Človek bi mislil, da zaslubi govornik za svoja izvajanja najmanj priznanje vsakega rodoljuba, a temu ni tako. Našli so se ljudje, ki se čutijo „prizadete“, njim na čelu seveda mlad gospodič, ki misli, da se mu mora uklanjati celo Šmarje. Ta mladi paša daje sedaj na najrazličnejše načine svoji jezi duška, načine, o katerih smelo dvomimo, da bi se olikanemu človeku prilegli. Temu gospodu pokličemo danes v spomin neovrženo resnico, da nobeno drevo nebes ne doseže. Izvanredno nas je pa iznenadilo dejstvo, da se med prizadete šteje tudi tukajšnja slavnna posojilnica in da je baje ista dala duška svoji (kaj ne, „pravični“) jezici na ta način, da je našemu akademiku predbacivala neko podporo, katero je baje ta predleti od nje prejel. Ne glede na to, da tako postopanje nismo lemenito še manj račno, se nam vsiljuje vedno bolj prepričanje, da se je hotel tudi tukaj nekdo na vsak način osmešiti in je zamenjal v ta namen svojo osebo enkrat s posojilnico. Ali mi tako? Ne moremo namreč verjeti, da bi se slavnna posojilnica kot taká bila mešala brez vsakega povoda, nje ni niti na shodu napadal, v zadeve, ki jo kot nepolitično podjetje gotovo niso zanimali. Sicer pa smo na stališču, da se slavnna posojilnica zaveda in se tudi mora zavedati dolžnosti, ki jih ima napram slovenskim dijakom, zlasti dijakom svojega okraja. Če se pa morda motimo, smo pripravljeni v tej zadevi spregovoriti tudi še par besed več.

c Šmarje pri Jelšah. Tukajšnja požarna bramba je slavila dne 9. t. m. 60letnico vladanja Nj. Vel., ob koji priliki jej je č. g. prof. Vreže po slovesni sv. maši blagoslovil tudi novozgrajeni gospodarski dom. K tej slavnosti so prihitele tudi požarni brambe iz Krapine, St. Jurija ob juž. žel. trgu in iz St. Lovrenca na Dr. polju. Največ zanimanja med ljudstvom so vzbujali bratje Hrvatje s svojo zares veličastno „bojardo“ zastavo. Č. g. prof. Vreže je že v cerkvenem govoru kakor tudi še posebno v nagovoru pred gasilnim domom povdarjal in naglašal veliki pomen požarne brambe, ki ima plenitveno nalogu, svojemu bratu sotropinu prisločiti v nevarnosti na pomoč, kar pa bo brez težav in pomislike storila le tedaj, ako tli v prsih posameznega požarnika iskra krščanske ljubezni. Govornik razvija tudi zgodovino slavnega vladanja Nj. Vel. cesarja Franca Jožefa I. ter čestita Šmarčanom, da so lahko pri blagosloviljenju gasilnega doma proslavili dvojni jubilej, napreč 60letnico vladanja in 25letnico, odkar se je Nj. Vel. naš vladar mudil na potovanju tudi nekaj trenutkov tu v Šmarju. Popoldne ob 3 se je pričela na vrtu g. Habjana prosta zabava z godbo, tamburanjem, tombolo, šaljivo pošlo itd. — Proti 1. uri po noči, ko so se udeleženci veselice že večinoma razšli, pretrese mirno noč obupen krik: „Na pomoč! Gori!“ Gorel je v bližnji okolici trga hlev tukajšnjega trgovca Wagnerja, kateremu je ukončal ogenj razun-

množice sena, tudi šest glav lepo rejene goveje živine, katere tudi požarna bramba, ki je bila takoj na mestu, ni mogla rešiti. Govori se, da je začgala hudobna roka. Tako je bila požarna bramba prisiljena, celo na dan svoje veselice pokazati, da ni bila ustanovljena samo za blisk, ampak pred vsem v pomoč sobratom, sotropinom.

c Loka pri Zidanem mostu. Dne 6. t. m. smo spremili k večnemu počitku Ivana Mlinjerja. Zadela ga je srčna kap. Bil je dolgo let cerkvenik in organizator naše starodavne farje. Kako je bil priljubljen, je pričal njegov pogreb. Ljudstva se je zbral v ogromnem številu. Naslednji dan, 7. t. m., smo pa spremili k zadnjemu pokolu Marijino hčerko ter članico k. s. izobr. društva Amalijo Kink. Mirno in udano je prenasašla vse krize in težave v svoji nad leta dne trajajoči bolezni. Vkljub skrajno neugodnemu vremenu se je pogreba v obilnem številu udeležila Marijina družba in člani izobraževalnega društva. Dočači dekliški pevski zbor ji je zapel za slovo jako gamljive žalostinke. Počivaj v miru, draga sestra!

Brežiški okraj.

b Kapele pri Brežicah. Dne 21. julija smo imeli lep pogreb; položili smo k večnemu počitku 72 let starega invalida Matija Urek. Brežiško večransko društvo z zastavo pod osebnim poveljstvom načelnika gospoda trgovca Ursiča, godba in velika množica ljudi je spremila ranjkega na pokopališče. Pokojnik je služboval pri 78. in 47. pešpolku skoz 9 let in 9 mesecev, bil v vojski z Lahom in v bitki pri Solčinu leta 1859, a leta 1866 zopet v vojski s Prusi. Pri nesrečni bitki pri Kraljevem Gradcu mu je strel zdrobil nogo, katera mu je bila odrezana. Nosił je potem umetno-leseno nogo. Kot bivši podčastnik, vodja, je dobival kot invalid majhno pokojnino. Naj v miru počiva. — Hvala Bogu, dež v soboto je vse poživil, morebiti bo še povoljna košnja otave. Pšenica in rž je bila izvrstna, koruza lepo kaže, istotako tudi vinogradi, le nekaj nesrečni mrčes spodjeda krompir — cimo od gomoljev — in je na nekaterih njivah že do polovice uničenega. Sadja, posebno sliš, bo veliko.

Iz drugih slovanskih dežel.

t Slovensko delo v Egiptu. V Aleksandriji je končalo dne 15. m. m. prvo šolsko leto na tamozni slovenski šoli. Mnogi stariši otrok, šolski prijatelji in dobrotniki so se udeležili sklepne slavnosti. Tam je navada, da konča šolsko leto z veselico, na kateri pokažejo otroci, česa so zmožni. V ozaljšani dvorani so učenci najprej zapeli slovensko cesarsko pesem, nakar je sledil primeren nagovor. Potem so priredile učenke kratko francosko igro s petjem in bile zelo poohvaljene. Učenci so bili obdarovani. Ob sklepu je bila tudi poučna in zanimiva kinematografska predstava. Tako je prvo šolsko leto slovenske šole v Aleksandriji srečno končalo. Nekateri so se bili baš, da ne pojde, pa je vendarle šlo. Prihodnje leto se je nadejati še lepsi uspehov, ker pridejo v Aleksandrijo slovenske šolske sestre in začnejo tam poučevati dne 15. septembra.

t C. kr. umetno-obrtna strokovna šola v Ljubljani. (Dalje.)

VI. Javna risarska šola za deklice. Ta oddelk ima namen, odraslim deklicam dajati priliko, da se urijo v kopiranju vzorcev za ženska umetna ročna dela, v risanju sploh, osobito pa v risanju in slikanju po naturi. Pouči se vrši vsako sredo in soboto popoldne, od 2. do 4. ure in je brezplačen. Pri vstopu je treba odštetiti vpisino 2 K, ki se porabi za nakup učil. Risarsko pripravo si mora vsaka obiskovalka sama preskrbeti.

Vsprijemni pogoji. I. V zimske kurze za stavne obrtnike: Kot redni učenec more vstopiti v pravljalni tečaj vsak prvič, ki je star 18 let in se izkaže z učnim izpričevalom zidarskega, tešarskega ali kamnoseškega obrta, poleg tega pa s tolikim znanjem, da more kurz z uspehom obiskovati. V obči se zahteva znanje, kakršno se pridobi z obiskom dvorazredne obrtne načeljavalne šole. V I. tečaj se sprejemajo poleg takih učencev, ki so uspešno dovršili pravljalni tečaj, tudi pomočniki, ki se izkažejo s primerno višjo, pravljalnemu tečaju enakovredno izobrazbo. V II. tečaj se sprejemajo samo takci učenci, ki so prvi tečaj absolvirali z ugodnim uspehom. Učenci ne plačajo nikake šolnine, pač pa znaša vpisina 8 K. Obiskovalci dobre vse risarske in pisalne potrebujo brezplačno od zavoda. Taki pomočniki, oziroma mojstri stavbnih obrtv, ki se morebiti ne morejo prilagoditi rednemu pouku in ki žele obiskovati le nekatere predmete, se sprejemajo kot izredni učenci, ako je kaj prostora na razpolaganje.

II. Na oddelku za šoloobvezne dečke: Za vsprejem v I. razred se zahteva: 1. dokaz, da ima prvič ono znanje, ki tvori učni smoter šestega letnega tečaja obči ljudske šole; 2. dokaz, da je prvič dosegel 12. leto svoje starosti ali da je bo dosegel še v teku solarnega leta, v katerem je bil vsprejet. Za vstop v II. razred se poleg dokaza, da je prvič dosegel 13. leto svoje starosti ali da je bo dosegel še v teku solarnega leta, v katerem je

bil vsprejet, zahteva tudi dokaz onega znanja, ki je pogoj za uspešno obiskovanje dotičnega pouka, oziroma onega znanja, ki tvori učni smoter I. razreda pripravljalnega tečaja.
(Konec prihodnjih.)

Drobtinice.

d Velikanski gozdni požar je izbruhnil v državi Kolumbiji v Ameriki. Poroča se, da je zbežalo iz domovine nad 10.000 ljudij in da jih je našlo že okoli 500 v plamenih smrt.

d Lastno hčer poročil. Radi obdolžitve, da je poročil lastno hčer, je bil v Brombergu prijet Thomas Molland. Pred več kot tridesetimi leti je odpovedal v Ameriko in je pustil svojo mlađo ženo in otroke v Brombergu. Dvajset let ni bilo od njega nikakoga glasu. Radi tega so ga proglašili mrtvim in njegova žena se je na novo poročila. Edenindvajsetletna Thomasova hči se pa odloči, da gre iskat očeta v Ameriko. Tam je dobila moža, ki jo je prosil za zakon. Kljub temu, da je bil mnogo starejši, se ji je dopadel in čez nekaj mesecov je bila poroka. Sedaj sta se vrnila kot mož in žena s tremi otroci iz Amerike. Tukaj pa so spoznali, da je žena njegova hči. Vpeljana preiskava naj dožene, ali je mož pred poroko vedel, da je nevesta njegova hči. Na vsak način pa je gotovo, da si je nadel drugo ime.

Književnost.

§ Našim društvom po Slovenskem pošlje prihodne dni, kot čujemo, založništvo v Ljubljani na ogled po en izvod letosnjene, krasno opremljene jubilejne „Družinske Pratike“, s prošnjo, da seznamijo z njo svoje člane, in jim jo priporoče v nakup. Slavne odbore posameznih društev prosimo, da v smislu priloženega poziva store po svoji moči kar največ za vsestransko razširjenje edine naše „Pratike.“ En izvod velja 24 vin., po pošti 10 vin. več. Pri naročilih na en ali dva izvoda naj se pošlje znesek naprej, najbolj v pismenih znamkah.

§ Esperantski kongres. Od 16.—22. avgusta se vrši v Draždanih četrti mednarodni esperantski kongres, ki bo daleč presegal svoje prednike in ki bo pomenjal znaten korak naprej v vprašanju svetovnega jezika. Pokrovitelj kongresa, na katerem se bo igrala med drugim Goethejeva „Ifigenija na Tauridi“ v esperantskem jeziku, je saksonski kralj Friderik Avgust. O kongresu samem poročamo pozneje natančneje. Ob tej priliki opozarjam na „slovenski esperantski krožek“, ki daje rađevanje pojasnila glede včil, ki razpošilja na zahtevo vsem, ki se zanimajo za svetovni jezik, tozadne brošurice in letake, ter na slovensko-esperantsko slovenico, ki izida takoj, kakor hitro se oglasi plovil naročnikov. Podprite to novo podjetje z mnogoštavnimi naročili (knjiga vbo stala približno 2 K ter se razpošiljala po poštnem povzetju), da se razširi svetovni jezik tudi med Slovenci; to je velikega pomena za naš mašten narod, ker je tako zaslovi med drugim naša procvitajoča književnost, čez ozke domače meje. Da omogočite izdajo te prepotrebne knjige, pošljite nemudoma svoj natančen naslov na imenovani krožek (Juršinci pri Ptaju), četudi ne nameravate postati esperantist.“

Slovenska gospodinja.

Piše Ljubica.

Z namenom, da prostorček, ki ga je blagovoljo slavno uredništvo Slovenskega Gospodarja odstopiti slovenski gospodinji, ne ostane prazen, pošlja tukaj prosta mladenka par vrvstic.

O čem, drage sovrstnice, naj vam pa pšem? Zinj hočem, pred vsem o hišnem redu in gostoljubnosti.

Rēd in snaga priomoreta pač največ do prijetnega družinskega življenja. Ko bi žene bolj skr-

bele za hišni red in vzajemno zakonsko življenje, bi može ne postali tako lahko pijančki. Vedeli bi ceniti svoje žene in bi porabili svoj prosti čas rasti za družino, mesto da grejo iskat v gostilno razvedrila.

Pregovor pravi, da „žena hiši tri ogle podpira.“ Pa koliko žen, in deklet je, ki drže samo na lišč, domačo hišo pa zanemarjajo, tako da vlada v njej vredno neredit in nepokoj. Kako čisto drugačen utis napravi na človeka, ako stopi v prosti in snažno hišo. V vsaki reči se zrcali lep znakaj gospodinje.

Slovenke, bodimo pa, tudi radodarne in gostoljubine, kot sploh naš narod kot tak slovi. Poznam širiletno hčerko neke zelo imenitne slovenske rodbine, ki vsakega z enakim sposlovanjem pozdravi in sprejme. Če pride berač v hišo, ga ravno tako gostoljubno popelje v izbo ter posadi k mizi, kakor če pride kak drugi vabljen gost.

Skrbimo po močeh, da ne vsahnejo čednosti, ki cvetajo že od nekdaj v srcih našega milega rodu. Misel, da je naš narod čisan povsod vsled velike nadarjenosti, naj nam tolaži duh za težke dni.

Najnovejše novice.

Poslanca Pišeka pobalinsko zasmehuje svobodomislna Domovina, ker se je kot poslanec udeležil procesije v Ruši, ki je prosila Boga za dež. Kmetje, dajte liberalcem krepek odgovor za zasmehovanje svojega poslanca.

S. Martin na Pohorju. Pri nas je prevzel Terglečovo gostilno vrl, naroden mladenič iz Slovenske Bistrike, g. Janez Koren. V soboto, na Veline maše dan, priredi v svoji gostilni ljudsko veselico, h kateri se vabijo vsi sosedje.

S. Lenart v Slov. gor. Dne 30. avgusta 1908 priredi čebelarska podružnica za okraj Svet. Lenart v Slov. gor. po večernicah v dvorani g. A. Arnuša poučni shod. O čebelarstvu bo predaval potovalni učitelj g. Jurancič. Po končanem shodu priredi katoliško bralno in gospodarsko društvo pri Svet. Lenartu prosto zabavo s petjem, deklamacijami itd. Vstop prost.

Spremembe v frančiškanski provinciji: Ljubljana: P. Avrelj Knafelj, gvardjan, P. Ferdinand Zajec, organist; Sv. Gora: P. Konrad Mesar, gvardjan, P. Klement Grampovčan, vikarij; Kamnik: P. Teodor Tavčar, lektor bogoslovja; Pazin: P. Kapistran Ferlin, gvardjan, P. Alfonz Furlan, vikarij, P. Filibert Ravnik, P. Fructuoz Frank; Nazaret: P. Salvator Zobec, gvardjan, in župni upravitelj, P. Robert Dolinar, vikarij, P. Maks Brelih, P. Fortunat Golj; Brežice: P. Ambrož Remič, gvardjan, P. Joahim Košenina; Gorica: P. Aleksander Vavpotič, organist; Maribor: P. Juvelnal Pichler, kaplan: Sv. Trojica: P. Kas. Žemljak, vikarij; Brezje: P. Marijan, Širca, superior, P. Henrik Damiš.

Mladeniči v savinjski in Šaleški dolini! Agitirajte za mladenički shod, ki bo 30. avgusta. Naj ne bo nobenega mladeniča, ki bi se ne udeležil tega shoda.

Listnica uredništva.

Bukovci: Žaljivo. Pozdravljen. — **Mozirje:** Ako imate zanesljive priče, naznamite stvar na c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradec in se obrnite do kakega poslanca za posredovanje. — **Savinjska dolina:** Boljše je menda iz taktičnih ozirov, da tegu dopisa ne priobčimo! Ostansite nam zvest dopisnik! — Radi pomankanja prostora smo morali več dopisov za prihodnjo številko odložiti, in sicer: Gorica pri Račah, Ptuj, Trbovlje, Laški trg, Gornjiograd, Sv. Barbara v Halozah, Sv. Bolfank v Slov. gor., Vurberg, Nova Šifta, Šoštanj, Konjice, Šentjanž na Drav. polju. — Na mnoga vprašanja odgovarjam, da je zaključek uredništva v sredo zjutraj.

Listnica upravnih.

Slov. trg. dr. Maribor: Slične stvari se sprejemajo samo kot inserati. — J. Brinar, Vransko: Vaš inserat je došel za to štev. prepozno. Smemo ga priobčiti v prihodnji?

Soboto 15. in v nedeljo 16. avgusta ob pol 5. uri popoldan

v Mariboru (Kokoschneeggallée)

samo 2 velike senzacionalne predstave svetovnoslavnega

atleta TORREO TIBERIOS.

Zanimivi spored predstav:

30 najtežjih dosedaj edino od njega samega izvajenih telovadnih točk. Držal bo na ramah skupaj 25 od-

raslih mož izmed gledalcev.

Tiberios se bo kosal s štirimi volmi,

ki ga ne bodo premaknili z mesta.

Vole bodo vedoli lastniki sami.

Zaključna točka je:

BIKOBORBA

Lastnik bika je tukajšnji posestnik Tiberios, rojen v Španiji, je star 28 let ter tehta 129 kilogramov. Prepotoval je že vso zemljo in dosegel s svojimi zanimivimi predstavami velikanske uspehe. Odlikovan je s 125 kolajnami.

Pridve uri trajajoči predstavi svira godba.

Cene prostorov: Prvi prostor 2 K, drugi prostor 1 K, stojische 50 vin. Naprej se prodajajo karte soboto in nedeljo zjutraj v areni.

Pojasnila o inseratih daje

upravnštvo samo tistim, ki priložijo vprašanju znamko za 10 vinarjev.

Lepo posestvo v dobrem stanju, 2 hiši s 4 stanovanji in gospodopljem, vrt z brajdami, se posodi proda. Gselman Stefan, Tezno št. 19. Maribor. 639

Ona gospa, ki je v četrtek, dne 6. avgusta na sejnskem trgu vzel seboj zavoj z blagom, se prosi, da ga odda pri policiji, drugače se bo naznanila, ker so jo spoznali. 665

Na posestvo v Slavoniji in sicer v fino hišo se sprejme spretna kuharica ali pa gospodynja, ki zna kako dobro kuhati. — V pomoč je kuhinjska dekla. Plača 86 K. Ponudbe s spričevali in sliko na uređenštvo „Slov. Gosp.“. 666

Kupim vinske sede, naj si bodo novi ali stari, samo dosti v dobrem stanju za pošiljanje vina po železniških vagonih. Sodi morajo biti iz hrastovega lesa, mera, 56 do 2000 l. Prodam pa tudi se bela, ručeca in črna vina, pristnost zajamčena. Cene prav nizke, po dogovoru. Se priporočam Josip Cotič, vinogradnik v Verhpoli, p: Vipava Kranjsko. 663

Proda se s štirimi stanovanji z vsemi potrebnimi, tudi kuhinja za pranje, svinjski blevi in vrt; v hiši je tudi trgovina s koncesijo. Antonija Koletnik, Oberrothweinestrasse Nr. 36. Maribor. 661

Išče se učenec za zobotehniko, Kje, pove uređenštvo. 659

Proda se hiša s štirimi sobami in tremi kuhinji; zraven je tudi lep vrt in studenec; kuhinja za pranje in svinjski blevi. — Cena 6800 K. — Vpraša se pri gospodcu Gselman, gospilna „Arbeitergruppe“ Novavas, Maribor. 662

Trgovski učenec z dobrim šolskim spričevalom se sprejme pri g. Antonu Pinter v Slov. Bistrici. 660

Lepo posestvo v lepi rodovitni legi v Grušovi, fara Sv. Petra pri Mariboru okoli 10 oralov in sicer: 1 1/2 oralja njiv, 2 1/4 oralja goric, polovica z lepim amerikanom nasajena, 2 oralja lepega sadonnika, 1 oral pašnika ter čez 3 oralje najlepšega gozda za tesarško in kurjavko, potem gospaska hiša z lepo prešo in kletjo, ter viničarsko poslopje in hlev, vse v najboljšem stanju, se proda pod prav dobrimi pogojmi zavoljo stnosti. Na tanko se poizve pri lastniku Franc-u Fras-u blizu cerkve Sv. Petra. 641

Franjo Gnilšak pri Sv. Barbari v Halozah kupi več hrastovih dobro ohranjenih vinskih sodov. 645

Enonadstropna hiša v mestu, zdrava lega, 4 stanovanja s 7 sobami, kuhinje, obednica in priteklino. Letni obrestni dohodek 1878-56 K, 8 let še prosta davka, se proda prostovoljno za 18.000 K. Vpraša se v Klostergasse 11, pri lastniku. 649

Sedlarški pomočnik se takoj sprejme v stanovitno, čezzimno delo pri Andrej Hribenku, sedlarški mojstri v Črni pri Prevaljah, Korosko. 632

Iščem blagajničarko (Kassier) za mojo trgovino, Slovenskega in nemškega jezika zmožna in mora znati tudi šivati na stroj. Nastop v osmih dneh. Ponudbe po možnosti s fotografijo na trgovino Jos. Rožič v Pregradi pri Rogatcu. 635

Sprejme se takoj fant, kateri bi imel veselje do trgovine, v trgovino Jos. Druškovič v Slovenjgradcu. 638

Priden učenec se sprejme pri g. Ignaciju Božič, kračaju v Mariboru, Tegetthoffova cesta št. 16. 617

Eden ali dva vajence za pekarško obrt se sprejemata takoj v dobro hišo, kjer jima je zagotovljena strokovna izobrazba in preskrbljeni 2 oblike za časa njune dobe. Pojasnila pri Avgust Jenkotu pekarškemu mojstru v Ljubljani Marije Terezije cesta št. 7. 509

Dečka, kateri je izvršil štirirazredno ljudsko šolo z dobrim spričevalom in je lepega vedenja, sprejme za učenca v trgovino z mesečnim blagom Ivan Traun, Marija Novačića pri Ptaju. 628

Preda se posestvo, pol ure od Loč ali 10 minut od okrajne ceste oddaljeno, obstoječe iz enega gospodarskega, enega viničarskega poslopja, v dobrem stanju, en gozd, vinograd, sadonosnik in njiv. Vse natančneje se izve pri Janez-u Zdolšek, posestnik, Podol, p: Sv. Drah-Loče. 654

Dijaki ali dijakinje iz boljših hiš, se sprejmejo na stanovanje in hranilo pri August Weixl v Maribor Fabriksgasse 21. I. nadstropje. 655

Proda se posestvo z zidanim poslopjem blizu postaja Hoče, je v najlepšem redu, obstoječe iz devet oralov gozda, travnika, njiv, prav po nizki ceni zaradi preseleite v drugi kraj. Zve se pri Franc Jezovšek, železniški čuvaj v Hočah. 667

Izjava.

Midva podpisana Alojz Senekovič in Franc Stožer, prekliciva vse izmišljene in lažljive besede, katere sva brez pomisla izustila, kot resnične v javnosti rabila, tako živila in na časti škodoval Anton Eileč, odkritosrčno obžalujeva, prosiva ga javno odpuščanja in se mu zahvaliva, da je odstopil nadaljnega postopanja. Sv. Jakob v Slov. gor. 2. avg. 1908 Alojzij Senekovič, Franc Stožer. 675

Čevljarski učenec se sprejme pri g. Koren Anton, Mlinska ulica št. 7, Maribor. 671

Radi preselite se proda dobro ideoča oštaria z vromom sadonosnikom in njivo. Vsega skupaj 10 oralov. Oštaria leži 1/4 ure od Maribora, 10 minut od žel. postaje in od ene velike tovarne, 10 minut od farne cerkve, v veliki občini; cena je 9600 K, 1800 K ostane vknjižen. Več pove Anton Logarji pri Sv. Miklavžu, p. Hoče. K vprašanju se naj priloži znamka za odgovor. 670

Dilmnikarski pomočnik, zmožen nemščine in

